ברמב"ם שם נסראן ומיירי אפר בחבלה

בחבירתה דהא בחדיא אתרי בגמ' דשור

בשור דנין במידי דהום אורקם וק"ל:

ה. כנה תשלום כפל. המחבר נמשך אחר

לשון הרמב"ם שכ"כ נפ"ה דסנהדרין והיטו. וליים הה כפל בלחיה הין גובין

בבבל משום שהוא קנם וכמ"ש הרמב"ם שם והיהן שאין גובין אותו אלא סתוכים

וכמ"ם שם המחבר ג"כ אחר זה והטור

לה כתב כפל כ"ה בושת וגם ברישה

בדברי שאינם מלחים חש בהם ח"כ לא

כ' מ"ם הרמב"ם והמחבר כגון בהמה

שחבלה בחבירתה שהוא תולדה דקרן כנ"ל

ומיקרי קנס אלא כי כגון שחבל אדם

באדם וכן הוא בגמ' בשניה' בפרק החובל

וייל כיון דגם מה שאין גובין בושת וחקי

אדם באדם הוא משום דנמנו לו דין קנם

לדבר שחינו שכיה או שחין בהם ה"כ

וכמ"ם בגמרה וכתבתיהו בדרים" ע"ם

מש"ה נקט הרמב"ם בלשוט דברי שהן

קנס עלמו לדבר פשיטות וה"ה לכל מה שתמלח שנתנו לו חו"ל דין קנס:

הגדות וצי

1. כדו לדכ כדול. 2. פדה תקנהדרון הי 3. פדה כר כי.

הנהות מוה

כהסרון המיכר כראשי סג' ד' סיבום הדנהי ל כי מקומו ככאן פ"ד (אבל שכה כו). 2) כש"ך פק"ב כשם הי ניש"ש פי הפרה האדול כר (וכי סק"ב) ושנהגרים כ

לשון הרמב"ם ריש פ"ה דסנהדרין ופישן והוא קרא למולדה דקרן דלאו אורהם הוא ולאו דרך הנאמה חבלה ומש"ה סמם כאן וכתב אין דנין אות' ול"ד שהבלה בהבירתה אלא ה"ה כל מה שהזיק' במידי דלאו אוראא וכמ"ש הטור קנסות רק לענין חלילה וגיטין דאין סמיכה לענין דיני קנסות וכמ"ש הרמב"ם כ"ד ומה שהוא אורח׳ או דרך הנאסה לא מקרי הבלה אלא החק וז"ש בסמוך בס"ג וכן בהמה שהזיקה בשן ורגל כו' עד ומגבין אותו דייני ה"ל וכן הוא

דברים שאין בהם חסרון כים אע"פ שהם מצויים (ג) ה כגון [ה] תשלומי [ה] כפל (מ) ד וכן כל הקנסות שקנסו הכמים (ב) כל באוני ומבעיהו הכמים (ב) כל כל באוני ומבעיהו וכסומר את חבירו (פירוש מכה בידו על הלחי) [י] ה וכן כל המשלם יותר מסה שחזיק [1] או ' שמשלם הצ' נוק [9] אין יותר מסה שחזיק [1] או ' שמשלם הצ' נוק [9] אין דנין אותו [6] אלא [8] מוסחים [7] ב [9] [9] הססוכים בא"י " חוץ מחצי נוק [8] צרורות מפני שהוא (ס) ממון ואינו קנם:

"" אדם שחבל בחבירו אין מגבין דיינים שאינם סמובים
בא"ר (ה) " (י) נוק צעד (י) (י) (י) (א) ופנם (י-) ובושה
בא"ר (ה) "א (יד) אבל שבה (יד'ם) מנבן:

"" וכופד (י) "א (יד') אבל שבה (נור בשם הראיש) "ב (נוֹל הגה (יד') מלף רפור ושנם לין דען (נור בשם הראיש) "ב (נוֹל הגה (יד') ה" ל מל (יד') ברבור (יד') (יד') ברבור ראימי נוהגין לדקדק בזה רק כופין החובל ח' [יד] לפיים הנחבל ולקנסו

ביתבאר בסמוך (סעיף הי) *: ג יג [מי] כהמה שהזיקה את האדם אין גובין נזקו דיינים שאינם סמוכים כא"י מפני שהוא דכר שאינו סצוי אכל אדם שהויק בהמת חבירו משלם נזק שלם ככל מקום וכן בחמה שהזיקה בשן ורגל הואיל והיא מועדת להף והיא מועדת (להן) מתחלתה חרי זה דכר מצוי ומנכין אותו דיינים שאינן סמוכין בא"י ס (יו) וכן מי ל שגנב (יח) (יו) או מ נול (ח) מנכין ממנו הקרן בלבר:

ו. בתוקע החבירו. הרמצ"ס והיען והמחבר ספימת לשון המשנה דפרק החובל (דף צ') נקטי וע"ל סי" מ"ך בסעיף מ"ל שכ" פירושו הקע חבירו בכפו משלם סלע סטרו של פניו כו' והות פי' הרמצ"ס ע"ש ורש"י ור"ן פירשוהו בע"ל ע"ש בפ' החובל וע"ן ברש"י שם (דף פ"ד ע"ב) דמשמע דלה מיקרי קנם כל שאין דמיי קצובין ואפ"ה כל שאינו שכיח וליח ביה ח"כ אין גובין הזמנינו וקראוהו בלשונם קנם ע"ש שנחנו לו חז"ל דין קנם לענין זה שאין גובין סותו בותניט וכן מוכח בתום׳ דפרק התניח ודפרק התובל וכמ"ש בפרישה ודרישה וגם בסמוך בסמ"ע: ז. יותר ספה שהזיק. כגון גנב דתשלם כפל טבח ומכר ד' וה' ואם גול ונשבע משלם קרן וחומש ושור תם ח"ינ ומ"ש חון מחלי נוק לרורות פי' בהמה שהלכה ברה"י והתיחה ברגליה ושברה עי"ו כלים

דהיינו מק הבא פ"י לרורות ואורקא הוא והוא חולדה דרגל ומן הדין ה"ל לבעלי לשלם נ"ש אלא שהלכה למשה מסיני שאינה משלמת אלא ח"ינ וכמ"ש

כפי הנראה להם (דים לדעת (הראיי) [מהראיי] בפסקיו סימן ריח) וכמו

72

בשנת הדה המנה של הדה המנה לי של היו היו של החומים במוכן לו של החומים במוכן במולי במוכן במ כ"כ הב"ח ולפענ"ד דגם השבח מגבין ולה אתי אלה למעוטי קנס דגזלן והיינו שכתב הרמב"ם מתחלה דיני קנסות כגון גולות ותכלות כו' אין דנין כו' ואין להקשות דהם כתב כגון גדלות וחבלות ותשלומי כפל ד' וה' משמע דגדלות לאו במשלומי ד' וה' איירי דא"כ ל"ל למימר תו תשלומי די והי י"ל דמתחלה כתב קנם דגולות כגון שבכב או בול מבית סמירו בענין דמתחייב כפל ד' וה' וממ"כ כהב כתם תשלומי די וה' והיינו כגון

פתחי תשובה

ביאור הגר"א

הטור והמחבר לקמן בסי ש"ל ע"ש: ה. שובחים. פירוש איש מנוסה ובקי בדיני וכמ"ש בסי ג' סעיף צ': מ. הסטובים. ברמב"ס רפ"ד דסנהדרין מבואר

קתר שם המגלר לם שרחם תו חצב שהר חצי שניש של החצי של התוכים מל התוכים של הדבל שבתו ליה מקומם החמי מפיסה שביד דלוו מקנים הול שלו הדבל החורים מי חדש מחדש מהיד המי הדבל המני מהיד המי החצי המני המיים החצי המיים המוכים להתוכים להתוכים

ニメリ

אלה שקורין לו רבי והומרים לו הרי התה קתון דש לך רשות לדון אפר דיני קוסות ועיין בייד סר רמ"ב סריד רמ"ב סריד פנין הסמיכה שנהגנה השבסמים עביל הסמי"ב. וכתב השיץ והשיטה דלה מהר סמיכה זו רק לענין חלילה וגיעין הבל לה לבנין דיני קוסות: נין מסון. דקן הוה הלכה למשה מסיני ע' לקתן סר ש"ל ס"ג: נין ופגב. כה לה דאין גוניון ענה שע"ג דבריש פרק החובל התריי עליה הקיים עי נקומן קיי שיר קייב, וין ושבם. הם ניסין גורן ענם טעיב ומרים בתן החובה הות החוב הות החוב הות החוב הות ה דשכיים החול וגם יש בו ח"כ היינו שעתה דבגמי לה קאמת דשכיים הוא אלת ולאטים או לפתוח בחולות לנבעלה דהכל בקואין בדבר ואיט בכלל הישום כעבד אבל המעשה מדד עלתו ולאטים או לפתוח בחולות החובל היה לשיים והיא במרק החובל היה לשיים והיא במרק החובל היה ביינו ביינ דנין במידי דהוא אורח' עכ"ל הסמ"ע ובדיני אש ובור כוה"ו ע' בשו"ת שבות יעקב ח"ב סי קל"ו:

דנין במידי דהוא חוראי עכ"ל הסח"ע ובדיני הם ובור מהייו עי בשרית שבות יעקב חייב עי קנייו. [22] כך הסח"ע לייע הא כפל בללייה אין גובין בככל משום שהוא קום דייל מיון דגם מה שאין בפל בכל משום שהוא קום דייל מיון דגם מה שאין גובין בושת וחוף אדם באדם הוא משום שומני לייע הייל בעוד שלייע שמה או שאין בו מ"ל מש"ל בעריל בושת שלמנו לדבר פשוע וחייה לכל מה שמתלא שנמנו לו חייל דיין קום עכיל הקט בלשוע דברים שהם קום שלמנו לדבר פשוע וחייה לכל מה שמתלא שנמנו לו חייל דיין קום עריל היקם צגשוני דברים שהם קוב שלנו נדבר פשוט וח"ה לכל מה שמתלם שנמט לו חז"ל דין קוס סכ"ל ומהפש"ל כתג דגם בל" הש"ה מליט שדבר שאיט שכה נדקרי קום דקאמר שברש קום" קחנב"ת בבבל כי ע"ש ש"ץ "ן: כן בתחקב, לקונן ס" מ"ב מ"ל ה" המחבר אם תקם להבירו בכפו משן לו שלנ וסי מודברי רש"י בפרק החובל דף פ"ד ע"ב משק לל מיקרי קוב כל שאין דמיי קולונים ואפיה כל שאיט שכה ל"ל מ"קר קוב כל שאין דמיי קולונים ואפיה כל שאיט שכה ל"ל מ"ק ה"ל אום ומבט וקלונים ולמונים קום ע"ש שנמט לו חו"ל דין קום לפנין זה שלו נובין אום עכשיו. סמ"ש: (ון התר", כגון משלומי כפל דו" וה" או גול ונשבע לפכין חומש. סמ"ש: